

знання, інновації та способи їх практичного використання. Тип економічного розвитку, що характерний інформаційній цивілізації, обумовлює необхідність для працівників кілька разів протягом життя змінювати професію, постійно підвищувати кваліфікацію.

Мовою Г.С. Сковороди, для суспільства, мало користі, а більше шкоди, коли «воинскую роту ведет тот, кто должен был сидеть в оркестре». Особливо небезпечним є порушення «закону сродности» заради власного збагачення, слави. Мислитель слушно відзначав, що в тих сферах життя, де панує «несродна» праця, настає смерть для живої справи. «Кто безобразит и растлеват всякую должность? – Несродность. Кто умертвляет науки й художества? – Несродность...». Педагогічні пріоритети Г.С. Сковороди, а отже і педагогічна мета дуже схожі з сучасними освітніми пріоритетами – навчити людину самопізнанню, рефлексії, адекватному сприйняттю світу і себе в ньому, а також постійному набуттю нових знань і самовдосконаленню.

РОЛЬ ЛАНДШАФТНОЇ АРХІТЕКТУРИ У ВИХОВАННІ МОЛОДІ

Ж.В. АКУЛОВА, викладач

Житлово-комунальний технікум Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

З глибокої старовини і до славетного сьогодення кращим відпочинком людини є спілкування з природою, яку вона наблизила до свого житла у вигляді садів, парків, скверів і просто упорядкованих і озелених куточків. Саме випускники нашого технікуму професійно займаються облаштуванням таких місць. Вони завершують будь-яке будівництво здійсненням маленького дива: перетворюють непоказне в привабливе, гнітюче - в радісне, штучне – в натхненне, незручне – в комфортне.

Без сумнівів, наші вихованці – це художники будівництва. Їх інструменти – флора і фауна, їх полотна – ландшафти. Окрім сталих знань вони володіють здатністю «мислити» душею. Божа іскра відчуття гармонії допомагає їм створювати в природі захоплюючі картини, які на тлі культурної спадщини гідно представляють сучасну майстерність. Їх творіння виходять за рамки наочного світу і діють на внутрішній світ людини, на його емоції.

Серед дисциплін, які сприяють духовному вдосконаленню молоді, важливе місце займає ландшафтна архітектура – наука про мистецтво створення гармонійно упорядкованого відкритого простору. Чарівної привабливості їй надає поєднане вивчення законів екології і законів мистецтва побу-

дови об'ємно-просторової композиції об'єктів зеленого будівництва і благоустрою. Саме ландшафтна архітектура формує почуття гармонії світоустрою.

Разом з захопленням красою садів і парків, створених талантом майстрів минулого, пробуджуються кращі якості людини, її почуття. В цей час загальнолюдські цінності витісняють зі свідомості сучасні цинічність, нещастю, гонитву за безмежними статками і почуття безладу. Приходить розуміння, що не користь править рукою майстра, а пристрасна любов до природи Рідного краю, яку М.О. Добролюбов вважав «патріотизмом у першому своєму прояві».

Разом з латентним вихованням ми застосовуємо і відкриті його форми. Полігоном втілення творчих задумів стали вільні майданчики на території технікуму, наш чудовий дендрарій і комплекс оранжерей. Тут проходить перший громадський огляд і випробування вражень від нових ідей, запропонованих в рослинному виконанні, тут перед однолітками складають іспит працьовитість, сумлінність, професіональна підготовленість авторів робіт.

Помітною подією в житті технікуму стала щорічна декада фахівця зеленого будівництва, яка є справжнім святом творчих здібностей студентів. В цей період проходять тематичні виставки студентських робіт. На одних демонструється безліч цікавих квіткових композицій, на інших – екологічні плакати, сповнені відвертості і громадської зрілості.

На екскурсіях, при ознайомленні з традиціями технікуму, виявляється щира зацікавленість студентів історією його становлення; на зустрічах з спеціалістами зеленого будівництва обговорюються об'єкти благоустрою та умови праці. Завершує декаду театралізоване шоу, яке віддзеркалює притаманний віку оптимізм і здоровий гумор.

Можна продовжити перелік заходів. Проте, наведених прикладів достатньо для з'ясування корисного впливу знань з ландшафтної архітектури на формування особистості. Зрозуміло, що нескінченність процесу виховання, зміна показників якості та чинників впливу, їх сили, місця і часу, зводить будь-які зусилля до рівня недостатніх. Але, якщо патріотичне виховання визначити як здатність не байдужого сприйняття і активної участі у вирішенні проблем Рідного краю, то ми добре робимо свою справу, бо гартуємо справжній золотий запас суспільства, його надійне майбутнє.

Слушність якісного виховання доводить готовність наших студентів постійною працею не тільки зберігати, а й примножувати зелене багатство, яке дає світову славу благословенній Україні як квітучому краю.

І праця їх славна і рідну землю славить!

І краса живих картин, створена озеленювачами, їх фантазією, їх добрим серцями ВРЯТУЄ СВІТ!